

nüia, mine temaga sinna samu körtfi
 kus se ööd oleid, kül jelle nüia abiga
 fuid fealt keis kätte. Mees löis nüia-
 ga körtfi, istas pingi peale, ja arkas te-
 da oma näes üppitama ja keerutama,
 körtfi naene tuleb tema juure küsib: „
 Mis ni suguse nüiaga tehafe.“ Mees
 kostab: „See nüi nippeldab.“ Naene ei
 tead mis nippeldus on ja ütleb: „Laske
 juis teid nippeldada, ma näen kudu-
 ta nippeldab, ja mis se nippeldus on.“

Mees ütleb: „Nippelda nüi.“ Nüid
 arkas nüi naisele hästi walu andma
 nonda et se nullis ja ulus, kui nüi
 (anna) peremist maha ei jütanud, arkas
 naene paluma: „Armas mees, keele fea
 peremist ära, kui feida tees, wõmme keis
 fe asjad tagasi, mis olen palumis te
 fe küest ära wõhetanud.“

Nonda fui nüid mees omad asjad
 nüia abiga tagasi. Kõis nüid wäl
 kure ühtut rist tee peal nüistmas, aga
 enam ei löinud äfere millalgi sinna
 körtfi, kui keemil ei ööd oli, ei näitruu-
 tu enam nende kunsti ja jõude, fui
 aga nende läbi wäga rikkus.

Körtfi pere naene aga ei ufaldanud
 enam millalgi wõerast asju omale
 müngi üle wõhtusel wõisil pärida. —

Re. S. Naene pois! lad. Sam. riisais.

Uhe wõisil nasef oli ürs uinuss pög,
 (kema mees oli juba ammugi ära) fõrnud, naad
 elafis wäga wõisf elu, ni kui rahwas ütleb: „
 Põhust juhu.“ Muud elaja looma neil ei
 dnud, kui kolm lammast. Pois küis nende-
 gaiga pääw rajus. Ürs wõisf tuleb ürs
 wana al mehere tema juure ütleb: „Arma-
 need lambad mulle?“ pois ütleb, ma need ei
 wõi ära anda, nonda wõisf minu l- ja minu